

«Παρεμβαίνοντες...»

Αποκρίσεις σέ υπεύθυνους Γονεῖς Ἐνότης 2: Αὐστηρότητα ἢ ἔλαστικότητα στήν ἀγωγή τῶν παιδιῶν;

δ. Ακοῦμε ὅτι «τὸ ξύλο βγήκε ἀπὸ τὸ παράδεισο»!

Ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια σέ σχέση μὲ αὐτό;

Πιστεύω, ὅτι πρόκειται γιὰ μία τραγικὴ παρεξήγηση... Τὸ λεγόμενο «ξύλο τοῦ Παραδείσου» δὲν εἶναι τὸ ξυλοφόρτωμα(!), ἀλλὰ τὸ «δένδρο τῆς γνώσεως» ἀπ' ὅπου, ὅταν ἔφαγαν οἱ Πρωτόπλαστοι, παραβαίνοντας τὴν Ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ... ἔχασαν τὸν Παράδεισο καὶ ἀναγκάστηκαν ἔκτοτε νὰ βγάλουν μὲ ἰδρῶτα τὸ ψωμί τους.

Αὐτὰ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη! Στὴν Καινὴ Διαθήκη ὅμως μπορεῖτε νὰ φανταστεῖτε τὸν Χριστὸ ἢ ἕναν ἀπὸ τοὺς Αποστόλους νὰ δέρνει ἕνα παιδί γιὰ νὰ τὸ συνετίσει; (**«Αφῆστε τὰ παιδιά νὰ ἔρθουν κοντά μου καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετε, γιὰτὶ σ' αὐτὰ ἀνήκει ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ...»**).

Ἄφου ἔχουμε τὴν **γλῶσσα τῆς ἀγάπης**, γιὰτὶ νὰ καταφύγουμε σέ τιμωρίες. Ἀκόμη καὶ οἱ ὅποιοιδήποτε ποινές θὰ πρέπει νὰ εἶναι «συμβολικές», γιὰ νὰ δείξουν στὸ παιδί, ὅτι πρέπει νὰ εἴμαστε συνεπεῖς πρὸς τὶς ὑποχρεώσεις καὶ τὶς συμφωνίες μας καὶ ὄχι ὅτι τὸ ἐκδικούμαστε...

* * *

ε. Ἄν ἕνας γονιὸς εἶναι ἔλαστικὸς καὶ ἐπιεικὴς στὰ παιδιά, αὐτὸ ἐξασφαλίζει μία σωστὴ ἀγωγή;

Σήμερα πολλοὶ νέοι γονεῖς, ἀντιδρώντας ἀσυνείδητα καὶ στὴν **αὐταρχικὴ ἀγωγή** πού δέχτηκαν ἴσως οἱ ἴδιοι, εἶναι ὑποχωρητικοὶ στὰ παιδιά μέχρι σημείου νὰ μὴν μποροῦν νὰ βάλουν καὶ τὰ στοιχειώδη **ὄρια**.

Ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ παιδί νὰ μὴν μπορεῖ νὰ βάλει κάποια τάξη στὴ ζωὴ του καὶ νὰ δοκιμάζει πολλὰ φορὲς μὲ ἀκραῖο τρόπο τὴν ἀνοχὴ τῶν γονιῶν του, σέ σημεῖο πού νὰ τοὺς ἀναγκάζει νὰ χρησιμοποιήσουν βία...

Ἔτσι ἀπὸ τὴν μεγάλη ἔλαστικότητα φτάνουμε στὴν βία, στὰ **ἄκρα** δηλαδή, ὅποτε δὲν κάνουμε σωστὴ ἀγωγή, ἀφου περιμένουμε νὰ «ξεχειλίσει τὸ ποτήρι» γιὰ νὰ ἀντιδράσουμε!

Ὁ Παιδο-Ψυχίατρος
Ἔπεται συνέχεια

7.7.2024 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς